

POGOVOR S KAJUHOME

Peter Rezman (1956 -)

Kaj bi pel rojak,
ti,
ki prestreljen si obležal
za boljše dni?
O lajnarju -
ko nemo šel si mimo njega?
Ne, ne,
veš, lajne so iz mode.

O Štefī, ki si ženina želi?
Ne.
Štefe smo zaprli
na Gutnpihl,
v Vošnjakove hiše...
o Štefanu -
morda.
Še zdaj si sreče išče,
pri kmetih se udingja,
v jasliah spi.
Da ne verjameš?
Vsak dan ga vidim,
še živi!

*No, dobro,
sam je kriv,
tako smo skupno ocenili;
zakaj se je zapil?!
... bila je ženska in denar in kocke...
pustiva to,
o tem gotovo ne bi pel,
saj dolgo več ne bo živel
in ... zbriše se ta madež.*

*Morda bi ti otrokom pel:
hopla copla
hop in hop
in glej ga šop -
denarja mislim.
Da ne?
Otroških pesmic ne bi pel,
ti revolucijo bi gnal do kraja
in ne bi svoje pameti
topil v denar in hiše.*

*No, ti tako imel si hišo,
ki v njej bi zdaj lahko živel,
tako pa si ostal zaprt
v majhni sobi
na osnovni šoli.
A tvoja hiša
še hotel ni več
in v njej se pije
in razvrat,
pretepi,
... potem jih milica
v marici razvozi na hladno.
Da.
Marice so še,
samo za zdaj so modre,
kot nebo.*

*Drugače je lepo pri nas,
le zadnji čas svarila,
da delati bo treba več
in stisniti
preveč zrahljani pas.*

*Ti si življenje dal,
le enkrat si ga dal za nas,
pa ne bi smel umreti,
ker tebe bi rabili zdaj,
junaka glasnega,
z velikim srcem,
in moral bi zapeti!*

*Veš,
hitro teče čas.*

x x x